

Č. 10.354.

Pojištění pensijní: Kandidát advokacie podléhá pensijní povinnosti pojistné podle zák. č. 26/29 Sb.

(Nález ze dne 17. února 1933 č. 20.192/30.)

Prejudikatura: Boh. A 10.353/33.

Věc: Dr. Tibor L. v Užhorodě proti ministerstvu sociální péče o pensijní pojištění.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Úřadovna Všeobecného pensijního ústavu v Bratislavě prohlásila výměrem z 19. prosince 1929 st-le jako kandidáta advokacie v jeho zaměstnání u Dra. Bély H., advokáta v Užhorodě, od 1. září 1929 za povinného pensijním pojištěním. Odvolání z výměru toho podanému zemský úřad v Užhorodě nevyhověl z důvodu, že zaměstnání v advokátní kanceláři není ani předepsaným ani obvyklým doplněním teoretického studia právnického. Ustanovení § 2 zák. č. 26/29 nemá na mysli průpravu pro povolání advokátní, nýbrž teoretické studium buď vysokoškolské nebo škol odborných a týče se jen osob, jež jsou ještě posluchači těchto škol. Dr. Tibor L. není již posluchačem právnické fakulty.

Nař. rozhodnutím potvrdilo min. soc. péče toto rozhodnutí z důvodů v něm uvedených. Podotklo k nim pak, že pojistná pensijní povinnost kandidátů advokacie plyne z ustanovení § 1 odst. 2 pens. zák. č. 26/29, podle něhož podléhá pojištění každá osoba zaměstnaná trvale v Čsl. republice na základě smluvního poměru služebního pracemi převážně duševními. Citovaný pensijní zákon nemá obdobného ustanovení jako dřívější pensijní zákon, který výslovně vyjímал kandidáty advokacie z pojistné povinnosti. Vynětí podle § 2 č. 3 cit. zák. se týká toliko posluchačů vysokých a odborných škol po dobu jejich studia.

Stížnost podanou na toto rozhodnutí z důvodu jeho nezákonnosti shledal nss bezdůvodnou.

Kladný výrok o pensijní pojistné povinnosti st-le jako kandidáta advokacie opřel žal. úřad v nař. rozhodnutí o ustanovení § 1 odst. 2 zák. č. 26/29. Proti subsumpci st-le pod kategorii osob podrobených pensijnímu pojištění podle této zákonné normy neformuluje stížnost podle § 18 zák. o ss stížního bodu. Stížnost namítá jen, že by bylo nespravedlivé, aby byli kandidáti advokacie podrobováni pensijní pojistné povinnosti a takto zatěžováni jen placením pojistného, aniž by mohli získati výhod plynoucích z tohoto pojištění, neboť § 16 cit. zák. ustanovuje, že nárok na dávky jest vázán čekací dobou 60ti příspěvkových měsíců, a praxe kandidátů advokacie činí podle 2. odst. § 5 zák. č. 40/22 rovněž 60 měsíců (5 let), takže kandidáti advokacie byli by povinni po tuto dobu platiti pojistné příspěvky, ale nejsou oprávněni žádati jich vrácení. Nemohlo prý proto býti intencí zákona, aby kandidáti advokacie byli podrobeni pensijnímu pojištění.

Námítkou stejného obsahu zabýval se nss již v nál. Boh. A 10.353/33, ve kterém vyslovil a podrobně odůvodnil právní názor, že kandidáti advo-

kacie podléhají pensijní pojistné povinnosti podle 2. odst. § 1 zák. č. 26/29, a v němž vyvrátil také řečenou námitku jako neodůvodněnou, zejména poukazem na důvodovou zprávu k vládnímu návrhu tohoto zákona, tisk poslanecké sněmovny N. S. č. 1706 z r. 1928, str. 12., z níž jest zřejmo, že bylo intencí zákonodárcovou, aby kandidáti advokacie byli podrobeni pensijní pojistné povinnosti, a nebyli z ní vylučováni, jak tomu bylo podle § 2 odst. 1 č. 4 zák. č. 89/20, resp. vl. nař. č. 16/23. V této důvodové zprávě se totiž praví: »Návrh odstraňuje dále dosavadní vynětí kandidátů advokacie a notářství a lékařů v přechodném nesamostatném zaměstnání, poněvadž počet příslušníků těchto kategorií, kteří zůstávají nadále ve služebním poměru, stále se zvyšuje; osamostatní-li se, mohou cenné nabyté nároky si udržeti placením uznávacího poplatku, nehledě k případnému pozdějšímu převodu úhradových podílů za získané nároky podle zák. č. 148/25 o invalidním a starobním pojištění osob samostatně hospodařících.« Mimo to dlužno k uvedené námitce poukázati také na předpisy §§ 57 až 60 zák. č. 26/29 o zachování nároků z povinného pojištění, obživnutí jeho a dobrovolné pokračování v pojištění, jimiž poskytnuta jest kandidátům advokacie možnost za splnění předpokladů tam uvedených výhody z nuceného pojištění v době jejich nesamostatného zaměstnání v advokátních kancelářích si zachovati, resp. opět jich nabýti.

Pokud pak stížnost snaží se ve svých dalších vývodech dolíčiti oprávněnost své námitky, že kandidáti advokacie jsou vyňati z pojistné povinnosti podle § 2 č. 3 cit. zák., stačí k vyvrácení jejímu poukázati na doslov tohoto zákonného ustanovení, podle něhož jsou z pojistné povinnosti vyňati posluchači vysokých a odborných škol, kteří v době tohoto svého studia jsou přechodně zaměstnání pracemi pojistné povinnosti podléhajícími, dokud jejich zaměstnání jest předepsaným neb obvyklým doplněním jejich teoretického studia. Z toho doslovu uvedené normy jest zřejmo, že po stránce subjektivní se v něm vyžaduje především, aby šlo o posluchače vysoké školy. St-1 nikdy v řízení správním netvrdil a netvrdí ani nyní ve stížnosti, že by byl v rozhodné době, o niž jde, zaměstnán v advokátní kanceláři jako posluchač vysoké školy v době tohoto svého studia. Již z tohoto důvodu nemůže se proto jako kandidát advokacie dovolávati s úspěchem vynětí z pensijní pojistné povinnosti podle předpisu § 2 č. 3 zák. č. 26/29, kterého jako výjimečného na kandidáty advokacie ani obdobou použití nelze.

Č. 10.355.

Stavební právo. — Železniční právo: * Účinky přehledného plánu regulačního a zastavovacího plánu pro Prahu podle § 15 zák. č. 88/20 Sb. nepostihují stavby železniční.

(Nález ze dne 17. února 1933 č. 1871.)

Prejudikatura: Srov. Boh. A 9332/31.

Věc: Obec hlavního města Prahy (vrch. mag. kom. Dr. Adolf Štafl) proti ministerstvu železnic (vrch. odb. rada Dr. Frt. Bouček) o účinky přehledného plánu v příčině přístavby na pozemku dráhy.